

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra Søstrene paa Kinnekullen

Citation: Hauch, Carsten: "Poetiske Arbejder. - 1929", i Hauch, Carsten: *Poetiske Arbejder. - 1929*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch03val-shoot-idm140718941776896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Arbejder. - 1929

Og Slid, som ingen Ende faer! — Men dog
Kan uden Linned man sig ikke gifte,

Man maa dog kunne brede Dug paa Bordet,
Til Julen, og naar man har Barn i Kirke,
Og uden Lagen kan man ikke sove.
— Jeg bliver i mit Hoved ganske svimmel,
Naar jeg betænker Alt, hvad der behøves,
Før vi os gifte kan. — Ak ja! — Min Fod
Vil ofte trættes af at træde Hjulet,
Og Haanden mattes af at drage Traaden,
Før det kan skee. Men jeg vil atter spinde.

Hun sætter sig ned og spinder.

ULRIKKA. JOHANNA.

JOHANNA kommer ind med en Krands og en Kurv
med Blomster, ogsaa hun er festlig smykket. Hun sætter
Kurven paa Bordet, og tager derpaa nogle Blade, som hun
stikker ind i Buret til den lille Fugl.

JOHANNA.

Der kan du see, at jeg dig ikke glemte,
Du lille Stakkell — See, hvor glad den bliver!
Det var dog godt, at Axel redded dig,
Da du forladt var falden ned af Reden.

ULRIKKA

i sine egne Tanker.

Ja Sindet bliver beesk og bittert, naar
Beständig vi maae trælle Dagen hen.

JOHANNA

vender sig om til hende.

Der sidder hun igjen og spinder. Ulrikka hold
nu op! Snart er det Tid at gaae til Gilde.

Ulrikka svarer ikke.